

Resolució 584/2025, de 24 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 551/2025

Administració reclamada: Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: No és informació pública (consulta jurídica).

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: En el cas actual, no es pretén pròpiament que l'administració reclamada proporcioni informació pública preexistent, sinó que doni resposta a una consulta sobre l'aplicació d'una norma determinada. Per tant, la reclamació no reuneix el requisit establert per l'article 2.b LTAIPBG per la informació pública i les pretensions de la persona reclamant no tenen empara en el dret d'accés a aquesta.

En particular, estaríem davant d'una causa específica d'inadmissió, atès que l'objecte de la sol·licitud és una consulta jurídica sobre la interpretació d'una norma. Les mateixes raons per les quals l'article 29.2 LTAIPBG estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds que demanen informes o formulen consultes jurídiques comporten la inadmissibilitat de les reclamacions prevista per l'article 33.2 RGAIP.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Departament d'Empresa i Treball. No es informació pública. Consulta jurídica. Inadmissió.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 8 d'abril de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 551/2025, presentada contra el Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat, en relació amb una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) detallada en l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

En la reclamació s'exposa que "L'administració ha respost que denega la informació segons l'article 29 de la LTC, segons aquest criteri: Si es demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic. En aquest cas no s'han demanat notes, ni esborranys, ni resums, opinions i, després de 9

mesos d'espera i diferents escrits, no és admissible que aquest aclariment no tingui interès públic. Es tracta que les entitats estan fent una interpretació d'aquest punt i els representants dels treballadors altra. I això té una incidència directa entre un sector de la població extremadament vulnerable, el de la discapacitat. Les entitats apliquen el salari base més complements, que són absorbits, per arribar al SMI vigent. El que creiem es que el punt AK està dient que les entitats que vulguin accedir a aquesta subvenció tant important, han d'aplicar el SMI vigent al salari base (creiem que ho diu clar a la subvenció) i els complements apart. Per això necessitem quina interpretació és la correcte per poder tractar-ho amb les entitats i si no, amb inspecció de treball, però necessitem la vostra interpretació”.

2. En data 3 de juliol de 2024, el reclamant fa una petició genèrica al Departament d'Empresa i Treball que té per assumpte: “Dubte ORDRE EMT/136/2022, de 10 de juny article AK”, on s'exposa que “Tenim un dubte sobre l'aplicació d'aquest article: ak) Aplicar en el sou base dels treballadors/ores amb discapacitat, d'acord amb el conveni o pacte salarial corresponent, el salari mínim interprofessional (SMI) vigent en el mes de la sol·licitud. Durant el període d'execució de la subvenció s'ha d'aplicar l'SMI que correspongui d'acord amb la normativa aplicable” i, en virtut d'això, sol·licita que: “Volem que ens aclareixin si, segons el article AK, totes les persones treballadores amb discapacitat han de percebre al seu concepte de sou base el SMI vigent, o amb el salari base X(inferior al SMI vigent) i la suma de complements i d'altres conceptes, si la persona ja rep la quantitat total del SMI vigent, ja compliria amb aquest requeriment”.

Fonaments jurídics

1. Sobre la inadmissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

A més, l'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves

funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". D'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, "les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b".

En la mesura que no s'adequa a les disposicions recollides en el paràgraf anterior, aquesta Reclamació ha de ser inadmesa perquè el seu objecte no consisteix en l'accés a informació pública, sinó que es plantegen altres pretensions de naturalesa diferent al dret d'accés a una informació l'existència de la qual sigui prèvia a la SAIP.

Efectivament, la pretensió de la part reclamant consisteix en que el Departament d'Empresa i Treball li doni resposta a una sèrie de dubtes en l'aplicació d'una norma determinada. Literalment es diu que "necessitem quina interpretació és la correcte per poder tractar-ho amb les entitats i si no, amb inspecció de treball, però necessitem la vostra interpretació". Com és prou notori, no es pretén pròpiament que l'administració reclamada proporcioni informació pública preexistent, sinó que respongui a una consulta; en definitiva, que sigui la GAIP qui interpreti finalment la norma. Per tant, la reclamació no reuneix el requisit establert per l'article 2.b LTAIPBG per la informació pública i les pretensions de la persona reclamant no tenen empara en el dret d'accés.

En particular, estariem davant d'una causa específica d'inadmissió, atès que l'objecte de la sol·licitud és una consulta jurídica sobre la interpretació d'una norma determinada. Les mateixes raons per les quals l'article 29.2 LTAIPBG estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds que demanen informes o formulen consultes jurídiques comporten la inadmissibilitat de les reclamacions prevista per l'article 33.2 RGAIP si el seu objecte no consisteix pròpiament en l'accés a informació pública, com succeeix en la consulta del cas que ens ocupa.

D'altra banda, la Comissió vol fer constar que la Reclamació present torna a presentar-se sobre una SAIP que ja va ser objecte d'una altra Reclamació davant de la GAIP (número 401/2025, presentada el passat 17 de març), que va ser inadmesa mitjançant la Resolució 529/2025, de 10 d'abril. Aquesta Comissió desitja que els dubtes li siguin resolts a la persona reclamant, per la via de resposta a una consulta efectuada pel canal previst a l'efecte o per qualsevol altre, però igualment expressa que no és procedent la reiteració de Reclamacions davant de la GAIP, particularment quan no poden ser admeses.

En definitiva, i d'acord amb totes les consideracions efectuades, la Reclamació ha de ser inadmesa.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 24 d'abril de 2025, resol per unanimitat

1. Inadmetre la reclamació 551/2025, d'acord amb les consideracions efectuades al fonament jurídic 1
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.